

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 22

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 ianuarie 2013

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
8.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului cu privire la preocupările poporului irlandez referitoare la Tratatul de la Lisabona, semnat la Bruxelles la 13 iunie 2012	2	2. — Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, a funcției publice de subprefect al județului Constanța de către domnul Curt-Mola Aidun	12
9.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului adițional Nagoya — Kuala Lumpur privind răspunderea și repararea prejudiciului, încheiat la Nagoya la 15 octombrie 2010, deschis spre semnare la 7 martie 2011 și semnat de România la 11 mai 2011 la New York, la Protocolul de la Cartagena privind biosecuritatea, adoptat la Montreal la 29 ianuarie 2000, la Convenția privind diversitatea biologică (semnată la 5 iunie 1992 la Rio de Janeiro)	2	3. — Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, a funcției publice de prefect al județului Alba de către domnul Cozuc Flaviu-Mircea	13
10.	— Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului privind RACVIAC — Centrul pentru Cooperare în Domeniul Securității, adoptat la Budva la 14 aprilie 2010 și semnat de România la 18 februarie 2011 la Zagreb	3	4. — Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Alba de către domnul Feneșer Gheorghe	13
11.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		286/2012.	— Ordin al ministrului afacerilor interne pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea competențelor structurilor Ministerului Afacerilor Interne sau ale instituțiilor și structurilor aflate în subordine, în aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2012 privind asigurarea unei contribuții suplimentare a României la nivelul Organizației Internaționale de Poliție Criminală — INTERPOL prin detașarea ofițerilor de poliție	14–15
Decizia nr. 1.017 din 29 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 911 din Codul de procedură penală	4–6	1.775/2012.	— Ordin al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, pentru abrogarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 825/2009 privind evidența statistică a acțiunilor deținute de statul român, în calitate de acționar unic, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, la Compania Națională „Loteria Română” — S.A., Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A., CEC BANK — S.A., precum și a altor participații deținute de stat, prin Ministerul Finanțelor Publice	15
Decizia nr. 1.019 din 29 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 ¹ alin. 10 din Codul de procedură penală	6–8			
Decizia nr. 1.020 din 29 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție	8–10			
Decizia nr. 1.021 din 29 noiembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 193 alin. 6 și art. 278 ¹ alin. 10 din Codul de procedură penală	10–12			

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului
cu privire la preocupările poporului irlandez referitoare la
Tratatul de la Lisabona, semnat la Bruxelles la 13 iunie 2012**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 167 din 4 decembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Protocolul cu privire la preocupările poporului irlandez referitoare la Tratatul de la Lisabona, semnat la Bruxelles la 13 iunie 2012, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

București, 8 ianuarie 2013.

Nr. 8.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Protocolului
adițional Nagoya — Kuala Lumpur privind răspunderea
și repararea prejudiciului, încheiat la Nagoya la 15 octombrie
2010, deschis spre semnare la 7 martie 2011 și semnat de
România la 11 mai 2011 la New York, la Protocolul
de la Cartagena privind biosecuritatea, adoptat la Montreal
la 29 ianuarie 2000, la Convenția privind diversitatea biologică
(semnată la 5 iunie 1992 la Rio de Janeiro)**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 157 din 27 noiembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Protocolul adițional Nagoya — Kuala Lumpur privind răspunderea și repararea prejudiciului, încheiat la Nagoya la 15 octombrie 2010, deschis spre semnare la 7 martie 2011 și semnat de România la 11 mai 2011 la New York, la Protocolul de la Cartagena privind biosecuritatea, adoptat la Montreal la 29 ianuarie 2000, la Convenția privind diversitatea biologică (semnată la 5 iunie 1992 la Rio de Janeiro) și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

București, 8 ianuarie 2013.

Nr. 9.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului
a Acordului privind RACVIAC — Centrul pentru Cooperare
în Domeniul Securității, adoptat la Budva la 14 aprilie 2010
și semnat de România la 18 februarie 2011 la Zagreb**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 174 din 12 decembrie 2012,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Acordul privind RACVIAC — Centrul pentru Cooperare în Domeniul Securității, adoptat la Budva la 14 aprilie 2010 și semnat de România la 18 februarie 2011 la Zagreb, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 8 ianuarie 2013.
Nr. 10.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,

având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Anca Elena Opreș se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Principatul Liechtenstein.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 8 ianuarie 2013.
Nr. 11.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.017**

din 29 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ din Codul de procedură penală

Petre Lăzăroiu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Gheorghită în Dosarul nr. 5.981/110/2011 al Tribunalului Bacău — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 840D/2012.

La apelul nominal pentru autorul excepției răspunde apărătorul ales Mihai Cliveti, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.160D/2012, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Adrian Popescu și Iancu Ovidiu Florea în Dosarul nr. 2.275/63/2012 al Tribunalului Dolj — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 840D/2012 și nr. 1.160D/2012 au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Apărătorul autorului excepției Viorel Gheorghită arată că nu se opune conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile pentru conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.160D/2012 la Dosarul nr. 840D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul avocatului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, reiterând argumentele invocate în fața Tribunalului Bacău — Secția penală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 5.981/110/2011, **Tribunalul Bacău — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Viorel Gheorghită cu ocazia soluționării unei cauze penale.

Prin Încheierea din 13 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 2.275/63/2012, **Tribunalul Dolj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹ din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Adrian Popescu și Iancu Ovidiu Florea cu ocazia soluționării unei cauze penale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 91¹ din Codul de procedură penală încalcă dreptul la un proces echitabil, dreptul la integritate psihică, dreptul la respectarea vieții intime, familiale și private, secretul corespondenței, precum și condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, întrucât interceptările și înregistrările audio ori video se pot dispune și înainte de începerea urmăririi penale, respectiv înainte de declanșarea procesului penal, și chiar înainte de săvârșirea unei infracțiuni. Consideră că obținerea unor astfel de mijloace de probă anterior începerii urmăririi penale, în afara regulilor specifice procesului penal, este de natură a leza echitatea procesului și inviolabilitatea secretului corespondenței. Totodată, arată că, în ipoteza dispunerii interceptărilor și înregistrărilor audio sau video atunci când există doar date privind pregătirea ori săvârșirea unei infracțiuni, dispozițiile de lege criticate aduc atingere principiului proporționalității consacrat de art. 8 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căruia orice ingerință în exercițiul dreptului la viață privată trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit.

Tribunalul Bacău — Secția penală și Tribunalul Dolj — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate nu aduc nicio atingere prevederilor din Constituție invocate de autorii excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului precizează că își menține punctul de vedere reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 1.137/2008, nr. 956/2009, nr. 962/2009, nr. 1.556/2009 și nr. 1.451/2011, în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției prezent, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 91¹ din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 356/2006 pentru modificarea și completarea

Codului de procedură penală, precum și pentru modificarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, dispoziții care au următorul cuprins:

„Interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon ori prin orice mijloc electronic de comunicare se realizează cu autorizarea motivată a judecătorului, la cererea procurorului care efectuează sau supraveghează urmărirea penală, în condițiile prevăzute de lege, dacă sunt date ori indicii temeinice privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni pentru care urmărirea penală se efectuează din oficiu, iar interceptarea și înregistrarea se impun pentru stabilirea situației de fapt ori pentru că identificarea sau localizarea participanților nu poate fi făcută prin alte mijloace ori cercetarea ar fi mult întârziată.

Interceptarea și înregistrarea convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon ori prin orice mijloc electronic de comunicare pot fi autorizate în cazul infracțiunilor contra siguranței naționale prevăzute de Codul penal și de alte legi speciale, precum și în cazul infracțiunilor de trafic de stupefiante, trafic de arme, trafic de persoane, acte de terorism, spălare a banilor, falsificare de monede sau alte valori, în cazul infracțiunilor prevăzute de Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, în cazul unor alte infracțiuni grave ori al infracțiunilor care se săvârșesc prin mijloace de comunicare electronică. Dispozițiile alin. 1 se aplică în mod corespunzător.

Autorizația se dă pentru durata necesară interceptării și înregistrării, dar nu pentru mai mult de 30 de zile, în camera de consiliu, de președintele instanței căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță sau de la instanța corespunzătoare în grad acesteia, în a cărei circumscripție se află sediul parchetului din care face parte procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală. În lipsa președintelui instanței autorizația se dă de către judecătorul desemnat de acesta.

Autorizația poate fi reînnoită, înainte sau după expirarea celei anterioare, în aceleași condiții, pentru motive temeinic justificate, fiecare prelungire neputând depăși 30 de zile.

Durata totală a interceptărilor și înregistrărilor autorizate, cu privire la aceeași persoană și aceeași faptă, nu poate depăși 120 de zile.

Înregistrarea convorbirilor dintre avocat și partea pe care o reprezintă sau o asistă în proces nu poate fi folosită ca mijloc de probă decât dacă din cuprinsul acesteia rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la pregătirea sau săvârșirea de către avocat a unei infracțiuni dintre cele prevăzute la alin. 1 și 2.

Procurorul dispune încetarea imediată a interceptărilor și înregistrărilor înainte de expirarea duratei autorizației dacă nu mai există motivele care le-au justificat, informând despre aceasta instanța care a emis autorizația.

La cererea motivată a persoanei vătămate, procurorul poate solicita judecătorului autorizarea interceptării și înregistrării convorbirilor ori comunicărilor efectuate de aceasta prin telefon sau orice mijloc electronic de comunicare, indiferent de natura infracțiunii ce formează obiectul cercetării.

Autorizarea interceptării și a înregistrării convorbirilor sau comunicărilor se face prin încheiere motivată, care va cuprinde: indiciile concrete și faptele care justifică măsura; motivele pentru care stabilirea situației de fapt sau identificarea ori localizarea participanților nu poate fi făcută prin alte mijloace ori cercetarea ar fi mult întârziată; persoana, mijlocul de comunicare sau locul supus supravegheerii; perioada pentru care sunt autorizate interceptarea și înregistrarea.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) privind valorile supreme ale statului român, ale

art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil, ale art. 22 alin. (1) privind dreptul la integritate psihică, ale art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată, ale art. 28 privind secretul corespondenței și ale art. 53 referitor la condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și a prevederilor art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 8 privind dreptul la respectarea vieții private și de familie din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 911 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate și în prezenta cauză și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 182 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 26 martie 2010, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, reținând că dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la interceptările și înregistrările audio sau video prevăd suficiente garanții, prin reglementarea în detaliu a justificării emiterii autorizației, a condițiilor și a modalităților de efectuare a înregistrărilor, a instituirii unor limite cu privire la durata măsurii, a consemnării și certificării autenticității convorbirilor înregistrate, a redării integrale a acestora, a definirii persoanelor care sunt supuse interceptării, iar eventuala nerespectare a acestor reglementări nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare, ceea ce însă excedează competenței Curții Constituționale, întrucât, potrivit alin. (3) al art. 2 din Legea nr. 47/1992, *„Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]”*.

De asemenea, Curtea a mai statuat că nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 28 și 53, deoarece înseși textele invocate oferă legiuitorului libertatea unei astfel de reglementări, secretul corespondenței nefiind un drept absolut, ci susceptibil de anumite restrângeri, justificate la rândul lor de necesitatea instrucției penale. Astfel, societățile democratice sunt amenințate de un fenomen infracțional din ce în ce mai complex, motiv pentru care statele trebuie să fie capabile de a combate în mod eficace asemenea amenințări și de a supraveghea elementele subversive ce acționează pe teritoriul lor. Așa fiind, asemenea dispoziții legislative devin necesare într-o societate democratică, în vederea asigurării securității naționale, apărării ordinii publice ori prevenirii săvârșirii de infracțiuni.

Totodată, Curtea a arătat că anumite aspecte invocate într-o cauză ori alta referitoare la modul de aplicare a dispozițiilor legale criticate nu constituie o problemă de constituționalitate, sens în care a reținut că nu se poate admite însă ideea înfrângerii prezumției de constituționalitate ca urmare a aplicării unor dispoziții legale în contradicție cu legea ori cu principiile fundamentale.

În plus, însăși instanța europeană a validat prevederile legale contestate, prin Hotărârea din 26 aprilie 2007 pronunțată în Cauza *Dumitru Popescu versus România*. Astfel, după ce a reținut existența unei încălcări a art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, motivat de împrejurarea că la data comiterii faptelor legislația în materie era alta, a afirmat că în noul cadru legislativ [prin modificările aduse de Legea nr. 281/2003 privind modificarea și completarea Codului de procedură penală și a unor legi speciale și Legea nr. 356/2006] există numeroase garanții în materie de interceptare și de transcriere a comunicațiilor, de arhivare a datelor pertinente și de distrugere a celor nepertinente. Așa fiind, dispozițiile legale criticate oferă protecție împotriva amestecului

arbitrar în exercitarea dreptului la viață privată al persoanei, legea folosind termeni cu un înțeles univoc.

În același sens sunt și Decizia nr. 102 din 4 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 5 martie 2010, Decizia nr. 1.649 din 16 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 9 februarie 2011, și Decizia nr. 1.451 din 3 noiembrie 2011,

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 911 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Gheorghiu în Dosarul nr. 5.981/110/2011 al Tribunalului Bacău — Secția penală și de Adrian Popescu și Iancu Ovidiu Florea în Dosarul nr. 2.275/63/2012 al Tribunalului Dolj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 noiembrie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.019

din 29 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală

Petre Lăzăroi	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Furtună și Aurica Furtună în Dosarul nr. 1.089/2/2012 (număr în format vechi 432/2012) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 898D/2012.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției Victor Furtună, personal asistat de avocatul Ion Dulgheru, iar pentru autorul excepției Aurica Furtună răspunde același apărător ales, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul avocatului autorilor excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, arătând că eliminarea căilor de atac în materia procedurii

plângerii împotriva actelor procurorului de netrimiteră în judecată încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, egalitatea în fața legii și a autorităților publice, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, dreptul de proprietate privată, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și dreptul la un recurs efectiv și dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 23 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.089/2/2012 (număr în format vechi 432/2012), **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Victor Furtună și Aurica Furtună cu ocazia soluționării unei plângeri formulate în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate, potrivit cărora

soluția pronunțată de judecător, în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, în procedura plângerii împotriva actelor procurorului de netrimiteră în judecată, nu este supusă niciunei căi de atac, încalcă principiul separației și echilibrului puterilor în stat, egalitatea în fața legii și a autorităților publice, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la apărare, dreptul de proprietate privată, condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și dreptul la un recurs efectiv și dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

Curtea de Apel București — Secția a II-a penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere prevederilor din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate de autorii excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală sunt constituționale, întrucât nu încalcă prevederile din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate. Face trimitere, în acest sens, la deciziile Curții Constituționale nr. 125/2011, nr. 242/2011 și nr. 753/2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorilor excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, modificate prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, având următorul cuprins: „*Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în fața legii și a autorităților publice, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare, ale art. 44 cu privire la dreptul de proprietate privată, ale art. 53 privind condițiile și limitele restrângerii exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 alin. (2) referitor la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției, ale art. 129 privind folosirea căilor de atac și ale art. 148 referitor la integrarea în Uniunea Europeană, precum și ale art. 11 privind raportul dintre dreptul internațional și dreptul intern și ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 6 referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 2 paragraful 1 privind dreptul la două

grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție, respectiv raportate la prevederile art. 8 referitor la dreptul la un recurs efectiv și ale art. 10 privind dreptul la un proces echitabil din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 14 paragrafele 1 și 5 privind dreptul la un proces echitabil și dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 482 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 5 iulie 2012, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, statuând că între dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, potrivit cărora hotărârea pronunțată de judecător în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală este definitivă, și prevederile din Legea fundamentală și din actele normative internaționale invocate de autorii excepției nu poate fi reținută nicio contradicție. Stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, Curtea a reținut, cu mai multe prilejuri, că acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „*condițiile legii*” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac („*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”), ca de altfel și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „*sunt prevăzute numai de lege*” [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 460 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.153 din 7 decembrie 2004].

Dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc atingere dreptului la apărare prevăzut de art. 24 din Legea fundamentală și nici accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție, art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autorii excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării ori urmării penale, ci rezoluția sau ordonanța de netrimiteră în judecată emisă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile. De asemenea, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului nu au aplicabilitate în cauza de față, întrucât dreptul la un recurs efectiv nu se confundă cu dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești.

Cu același prilej, Curtea a statuat că eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea

procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin textele de lege ce fac obiectul excepției, a art. 53 din Constituție, aceasta nu poate fi reținută, prevederile constituționale invocate fiind aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care nu s-a constatat.

În același sens sunt și Decizia nr. 571 din 29 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 25 iulie 2012, și Decizia nr. 711 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 16 august 2012.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Victor Furtună și Aurica Furtună în Dosarul nr. 1.089/2012 (număr în format vechi 432/2012) al Curții de Apel București — Secția a II-a penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 noiembrie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.020

din 29 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

Petre Lăzăroiu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Gheorghe Olteanu în Dosarul

considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele arătate, dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc atingere nici prevederilor art. 1 alin. (4) și ale art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală și nici prevederilor art. 14 paragrafele 1 și 5 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice.

Referitor la invocarea ca temei al excepției de neconstituționalitate a art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea constată că o atare încălcare nu poate fi reținută, întrucât principiul egalității cetățenilor nu înseamnă uniformitate, astfel că, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite, tratamentul nu poate fi decât diferit.

În fine, prevederile constituționale ale art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și ale art. 148, care vizează competența instanțelor de judecată de a se pronunța asupra conformității legislației naționale cu cea europeană, nu au aplicabilitate în cauza de față.

nr. 3.440/85/2010 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 903D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că autorul excepției a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât autorul acesteia nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.440/85/2010, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție.**

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Olteanu cu ocazia soluționării recursurilor formulate împotriva unei decizii penale privind condamnarea pentru săvârșirea, printre altele, a infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 încalcă egalitatea în drepturi, prezumția de nevinovăție și prevederile constituționale privind înfăptuirea justiției, deoarece creează posibilitatea săvârșirii unor abuzuri în aplicarea legii de către autoritățile în drept, procurori și judecători. Astfel, consideră că lăsarea la latitudinea procurorului și a instanței de judecată a interpretării sintagmelor „cu încălcarea legii” și „conform legii” din textul de lege criticat duce la discriminare între persoanele acuzate de săvârșirea faptei incriminate de dispozițiile art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000. Mai arată că lipsa de claritate a termenilor folosiți de legiuitor aduce atingere prezumției de nevinovăție, întrucât prin simpla acordare de subvenții cu încălcarea legii se prezumă obținerea unui folos necuvenit.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile de lege criticate nu încalcă prevederile din Constituție invocate de autorul excepției. Mai arată că acesta invocă faptul că procurorii și judecătorii ar putea săvârși abuzuri în aplicarea legii ca urmare a interpretării greșite a acesteia, ceea ce nu constituie, însă, o veritabilă critică de neconstituționalitate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 sunt constituționale, întrucât nu aduc atingere prevederilor din Constituție invocate de autorul excepției. Mai arată că interpretarea diferită pe care procurorii și judecătorii o dau textelor de lege nu poate face obiectul unei cereri adresate Curții Constituționale, persoanele nemulțumite de soluțiile date în diverse cauze de organele de urmărire penală sau de instanța de judecată având la dispoziție căile de atac prevăzute de Codul de procedură penală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000,

care au fost modificate prin Legea nr. 69/2007 privind modificarea lit. b) și c) ale art. 10 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 29 martie 2007. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „Sunt pedepsite cu închisoare de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite: [...] b) acordarea de subvenții cu încălcarea legii, neurmărirea, conform legii, a destinațiilor subvențiilor;”.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional prin raportare la prevederi din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 683 din 15 decembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 13 ianuarie 2006, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată critica de neconstituționalitate raportată la prevederile art. 124 din Constituție și a reținut că reglementarea care incriminează fapta de a acorda subvenții cu încălcarea legii, respectiv de a nu urmări, conform legii, destinațiile subvențiilor, săvârșită în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite nu aduce atingere principiilor constituționale care guvernează înfăptuirea justiției, neafectând în vreun fel imparțialitatea, unicitatea, egalitatea și independența acesteia. Cât privește criticile referitoare la lipsa de claritate a dispozițiilor art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000, acestea nu intră în competența de soluționare a Curții Constituționale. Potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată” și, prin urmare, nu are competența de a cenzura o eventuală redactare defectuoasă a textului de lege criticat. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat în mod constant în jurisprudența sa că nu își poate asuma rolul de a crea, de a abroga sau de a modifica o normă juridică spre a îndeplini rolul de legislator pozitiv.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin decizia mai sus menționată, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru aceleași motive, dispozițiile art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 nu aduc atingere nici prevederilor art. 23 alin. (11) din Constituție. În ceea ce privește invocarea, ca temei al excepției de neconstituționalitate, a art. 16 din Legea fundamentală, Curtea constată că o atare încălcare nu poate fi reținută, întrucât principiul egalității cetățenilor nu înseamnă uniformitate, astfel că, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite, tratamentul nu poate fi decât diferit.

În plus, modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor de lege criticate de către procuror și instanța de judecată nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, excepție ridicată de Gheorghe Olteanu în Dosarul nr. 3.440/85/2010 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 noiembrie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.021

din 29 noiembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 193 alin. 6 și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală

Petre Lăzăroiu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 193 alin. 6 și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mariana Dumitrescu în Dosarul nr. 32/310/2012 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 934D/2012.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Decizia nr. 559 din 20 aprilie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 32/310/2012, **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 193 alin. 6 și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Mariana Dumitrescu cu ocazia soluționării recursului împotriva unei sentințe penale prin care a

fost respinsă ca nefondată o plângere formulată în temeiul art. 278¹ din Codul de procedură penală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 193 alin. 6 din Codul de procedură penală aduc atingere libertății de exprimare, accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, întrucât, în cazul respingerii unei plângeri întemeiate pe dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, judecătorul poate obliga petentul la plata cheltuielilor de judecată avansate de intimat, ceea ce denotă că textul de lege criticat are caracter intimidant. Totodată, susține că dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală încalcă egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție, dreptul la un proces echitabil, dreptul la un recurs efectiv, dreptul la respectarea vieții private și de familie, inviolabilitatea domiciliului și dreptul de proprietate privată, deoarece soluția pronunțată de judecător în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală, în procedura plângerii împotriva actelor procurorului de netrimiteră în judecată, nu este supusă niciunei căi de atac.

Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 193 alin. 6 și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere prevederilor constituționale invocate de autorul excepției, ci, dimpotrivă, asigură accesul la justiție reglementat prin intermediul art. 21 și 129 din Constituție. Astfel, în cazul respingerii unei plângeri întemeiate pe dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, obligația de a suporta cheltuielile judiciare revine petentului, întrucât se află în culpă procesuală, chiar dacă această culpă nu presupune și existența relei-credințe.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 193 alin. 6 și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală sunt constituționale, deoarece nu aduc nicio atingere prevederilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției. Face trimitere, în acest sens, la Decizia Curții Constituționale nr. 242/2011.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 193 alin. 6 și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, cele din urmă fiind modificate prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 193 alin. 6: *„În celelalte cazuri privind restituirea cheltuielilor judiciare făcute de părți în cursul procesului penal, instanța stabilește obligația de restituire potrivit legii civile.”*

— Art. 278¹ alin. 10: *„Hotărârea judecătorului pronunțată potrivit alin. 8 este definitivă.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 27 referitor la inviolabilitatea domiciliului, ale art. 30 privind libertatea de exprimare, ale art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, precum și ale art. 20 referitor la preeminența tratatelor internaționale privind drepturile omului asupra legilor interne, raportate la prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 8 referitor la dreptul la respectarea vieții private și de familie, ale art. 10 privind libertatea de exprimare și ale art. 13 privind dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 193 alin. 6 din Codul de procedură penală nu aduc nicio atingere accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de prevederile art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât, în cazul respingerii unei plângeri întemeiate pe dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, persoana care a formulat-o nu poate fi exonerată de obligația de a suporta cheltuielile judiciare avansate de persoana vizată de plângere, această obligație fiind impusă de caracterul nejustificat al inițiativei sale procesuale. Într-o asemenea situație, culpa procesuală a persoanei care a formulat în mod nejustificat cererea constituie temei pentru suportarea cheltuielilor judiciare, chiar dacă aceasta nu a fost de rea-credință. Într-adevăr, pentru a exista culpă procesuală nu se cere rea-credință în activitatea judiciară. Astfel, se află în culpă procesuală partea care, deși de bună-credință, a făcut o cerere provocatoare de cheltuieli judiciare, iar aceasta a fost respinsă.

Prevederile art. 30 din Constituție și ale art. 10 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt aplicabile în cauza de față.

În ceea ce privește dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, acestea au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și față de critici similare. Astfel, prin Decizia nr. 482 din 10 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 5 iulie 2012, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, statuând că între dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, potrivit cărora hotărârea pronunțată de judecător în temeiul art. 278¹ alin. 8 din Codul de procedură penală este definitivă, și prevederile din Legea fundamentală și din actele normative internaționale invocate de autorii excepției nu poate fi reținută nicio contradicție. Stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, Curtea a reținut, cu mai multe prilejuri, că acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac (*„Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii”*), ca de altfel și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea *„sunt prevăzute numai de lege”* [a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 460 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.153 din 7 decembrie 2004].

Dispozițiile art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală nu aduc atingere accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, consacrate de art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces public, judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Nicio prevedere a Legii fundamentale și a actelor normative internaționale invocate de autorii excepției nu reglementează dreptul la exercitarea căilor de atac în orice cauză. Astfel, așa cum s-a arătat mai sus, art. 129 din Constituție stipulează că părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac numai în condițiile legii. Totodată, având în vedere natura cauzelor reglementate prin dispozițiile art. 278¹ din Codul de procedură penală, în care nu se judecă infracțiunea care a format obiectul cercetării ori urmării penale, ci rezoluția sau ordonanța de netrimite în judecată emisă de procuror, prevederile art. 2 privind dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală din Protocolul nr. 7 la Convenție nu sunt aplicabile. De asemenea, art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu are aplicabilitate în cauza de față, întrucât dreptul la un recurs efectiv nu se confundă cu dreptul la exercitarea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești.

Cu același prilej, Curtea a statuat că eliminarea căilor de atac în această materie este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 278¹ din Codul de procedură penală, legiuitorul urmărind să asigure celeritatea procedurii și obținerea în mod rapid a unei hotărâri definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția procurorului.

În același sens sunt și Decizia nr. 571 din 29 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 25 iulie 2012, și Decizia nr. 711 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 16 august 2012.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Referitor la invocarea, ca temei al excepției de neconstituționalitate, a art. 16 din Constituție, Curtea constată că

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 193 alin. 6 și art. 278¹ alin. 10 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mariana Dumitrescu în Dosarul nr. 32/310/2012 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 noiembrie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, a funcției publice de subprefect al județului Constanța de către domnul Curt-Mola Aidun

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice de subprefect al județului Constanța de către domnul Curt-Mola Aidun.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe

București, 9 ianuarie 2013.
Nr. 2.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
a funcției publice de prefect al județului Alba
de către domnul Cozuc Flaviu-Mircea**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice de prefect al județului Alba de către domnul Cozuc Flaviu-Mircea.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Radu Stroe

București, 9 ianuarie 2013.

Nr. 3.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect
al județului Alba de către domnul Feneșer Gheorghe**

Având în vedere prevederile art. 19 alin. (1) lit. a), ale art. 89 alin. (21) și ale art. 92 alin. (11) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Feneșer Gheorghe exercită, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, funcția publică de prefect al județului Alba.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul afacerilor interne,

Radu Stroe

București, 9 ianuarie 2013.

Nr. 4.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

**pentru aprobarea Normelor metodologice privind stabilirea competențelor structurilor
Ministerului Afacerilor Interne sau ale instituțiilor și structurilor aflate în subordine,
în aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2012 privind asigurarea unei contribuții
suplimentare a României la nivelul Organizației Internaționale de Poliție Criminală — INTERPOL
prin detașarea ofițerilor de poliție**

În temeiul art. 12 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2012 privind asigurarea unei contribuții suplimentare a României la nivelul Organizației Internaționale de Poliție Criminală — INTERPOL prin detașarea ofițerilor de poliție și al art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind stabilirea competențelor structurilor Ministerului Afacerilor Interne sau ale instituțiilor și structurilor aflate în subordine, în aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2012 privind asigurarea unei contribuții suplimentare a României la nivelul

Organizației Internaționale de Poliție Criminală — INTERPOL prin detașarea ofițerilor de poliție, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Radu Stroe

București, 28 decembrie 2012.
Nr. 286.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

**privind stabilirea competențelor structurilor Ministerului Afacerilor Interne sau ale instituțiilor și structurilor
aflate în subordine, în aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 69/2012 privind asigurarea unei contribuții
suplimentare a României la nivelul Organizației Internaționale de Poliție Criminală — INTERPOL
prin detașarea ofițerilor de poliție**

Art. 1. — (1) Detașarea ofițerilor de poliție la Organizația Internațională de Poliție Criminală — INTERPOL, denumită în continuare *INTERPOL*, se dispune prin ordin al ministrului afacerilor interne, în baza unei note de fundamentare întocmite de structura de proveniență a ofițerului de poliție care a fost selectat de INTERPOL pentru un post de expert detașat.

(2) Nota de fundamentare prevăzută la alin. (1) cuprinde o analiză pertinentă și completă a situației profesionale a ofițerului de poliție selectat de INTERPOL, a postului pentru care a fost selectat, precum și informații referitoare la beneficiile operative și/sau de imagine pentru Ministerul Afacerilor Interne.

(3) La nota de fundamentare prevăzută la alin. (2) se anexează documentul emis de INTERPOL prin care se solicită detașarea ofițerului de poliție selectat, precum și acordul expres al ofițerului de poliție selectat cu privire la detașare pentru perioada solicitată de INTERPOL.

(4) Nota de fundamentare prevăzută la alin. (1) se aprobă de ministrul afacerilor interne, după ce a fost avizată de către secretarul general, secretarul de stat, șef al Departamentului ordine și siguranță publică și Șeful Departamentului Schengen, Afaceri Europene și Relații Internaționale, precum și vizată de către următoarele structuri:

- Direcția Generală Management Resurse Umane, denumită în continuare *DGMRU*,
- Direcția Generală Afaceri Europene și Relații Internaționale, denumită în continuare *DGAERI*,
- Direcția Generală Financiară, denumită în continuare *DGF*,
- Direcția Generală Logistică, denumită în continuare *DGL*,
- Direcția Generală Management Operațional, denumită în continuare *DGMO*.

(5) După aprobare, nota de fundamentare prevăzută la alin. (1) se transmite de către structura de proveniență a

ofițerului de poliție care a fost selectat de INTERPOL către structurile Ministerului Afacerilor Interne și instituțiile/structurile din subordine, competente pentru punerea în aplicare a dispozițiilor din cuprinsul acesteia.

Art. 2. — (1) Prelungirea perioadei inițiale a detașării se efectuează prin ordin al ministrului afacerilor interne, emis în baza unei note de fundamentare întocmite de DGAERI, de regulă cu cel puțin 3 luni înainte de data la care ar înceta detașarea.

(2) La nota de fundamentare prevăzută la alin. (1) se anexează documentul INTERPOL de solicitare a prelungirii perioadei inițiale a detașării, precum și acordul expres al ofițerului de poliție cu privire la prelungirea detașării pentru perioada solicitată de INTERPOL.

(3) Nota de fundamentare prevăzută la alin. (1) se aprobă, se avizează potrivit normelor de competență stabilite la art. 1 alin. (4) și se vizează de către:

- DGMRU,
- DGF,
- DGL,
- structura de proveniență a ofițerului de poliție detașat.

(4) Dispozițiile art. 1 alin. (5) se aplică în mod corespunzător, transmiterea documentației urmând a fi realizată de către DGAERI.

(5) Informarea prevăzută la art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2012 privind asigurarea unei contribuții suplimentare a României la nivelul Organizației Internaționale de Poliție Criminală — INTERPOL prin detașarea ofițerilor de poliție se primește și se înregistrează la DGAERI care o transmite DGMRU pentru luarea măsurilor legale necesare încetării detașării.

Art. 3. — (1) La propunerea DGAERI, DGF ia măsurile necesare asigurării în bugetul propriu al ordonatorului principal de credite a fondurilor aferente desfășurării activității ofițerilor de poliție detașați la INTERPOL, precum și pentru asigurarea și plata drepturilor prevăzute la art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2012.

(2) Pentru asigurarea drepturilor prevăzute la art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2012 se aplică în mod corespunzător procedurile stabilite pentru atașații de afaceri interne prin actele normative de la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, inclusiv cele referitoare la reîntregirea familiei, de închiriere și întreținere a locuinței.

(3) Prin *alte cheltuieli conexe* în înțelesul art. 4 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2012, se înțeleg acele cheltuieli reprezentând comisioane pentru agenții imobiliare, comisioane bancare pentru plata cheltuielilor de chirie/utilități, garanții imobiliare.

(4) Documentele justificative prevăzute la art. 4 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2012, precum și informarea prevăzută la art. 4 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2012 se primesc și se înregistrează la DGAERI, care le transmite la DGF pentru luarea măsurilor necesare decontării sumelor aferente.

Art. 4. — (1) Ofițerii de poliție detașați la INTERPOL se numesc în statul de organizare al posturilor pentru încadrarea personalului Ministerului Afacerilor Interne care desfășoară misiuni în afara teritoriului țării constituit la nivelul DGMRU, prin ordin al ministrului afacerilor interne emis cu data detașării.

(2) Detașarea ofițerilor de poliție la INTERPOL, prelungirea detașării sau, după caz, încetarea detașării înainte de termen se realizează prin ordin al ministrului afacerilor interne.

(3) Numirea ofițerilor de poliție în statul de organizare prevăzut la alin. (1) se realizează pe posturi de atașat de afaceri interne, prin suplimentarea acestuia.

(4) Numirea și avansarea în funcție a ofițerilor de poliție detașați la INTERPOL se realizează în condițiile prevăzute de procedurile interne aplicabile atașăților de afaceri interne, cu respectarea prevederilor Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare.

(5) La încetarea detașării la INTERPOL ofițerii de poliție sunt mutați, în interesul serviciului, din statul de organizare prevăzut la alin. (1), potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane, la structurile de proveniență.

(6) Echivalarea evaluărilor profesionale anuale ale ofițerilor de poliție obținute de ofițerii de poliție detașați la INTERPOL se realizează potrivit procedurilor interne.

(7) DGMRU ia măsurile necesare pentru aplicarea prevederilor art. 10 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2012.

(8) În perioada detașării la INTERPOL a ofițerilor de poliție, DGMRU desfășoară, potrivit competențelor de gestiune a resurselor umane, orice alte activități privind gestionarea raporturilor de serviciu ale acestora.

(9) În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, DGMRU emite procedura privind echivalarea evaluărilor obținute de ofițerii de poliție detașați la INTERPOL.

Art. 5. — DGL ia măsurile necesare pentru încheierea asigurărilor medicale pentru ofițerul de poliție și membrii de familie care îl însoțesc, atunci când acestea nu sunt asigurate prin efectul legii.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

O R D I N

pentru abrogarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 825/2009 privind evidența statistică a acțiunilor deținute de statul român, în calitate de acționar unic, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, la Compania Națională „Loteria Română” — S.A., Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A., CEC BANK — S.A., precum și a altor participații deținute de stat, prin Ministerul Finanțelor Publice

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor publice, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se abrogă Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 825/2009 privind evidența statistică a acțiunilor deținute de statul român, în calitate de acționar unic, reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice, la Compania Națională „Loteria Română” — S.A., Compania Națională „Imprimeria Națională” — S.A.,

CEC BANK — S.A., precum și a altor participații deținute de stat, prin Ministerul Finanțelor Publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 12 mai 2009.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,
Florin Georgescu

București, 21 decembrie 2012.
Nr. 1.775.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

